

er betænkelige ved, at en saadan Bestemmelse bliver indført i Loven.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger til Ordføreren, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen. Jeg vil overfor det ærede Medlem hævde, at Statskonsulent Sørensen udtrykkelig i sit Telegram bemærker, at han mangler Materiale til at give en Motivering for sin Betænkelighed, og dersom det ærede Medlem, som var Formand for Udvalget, ikke havde haft et saadant Hastværk, som han havde, havde Udvalget sikkert afventet denne Motivering. Naar vi ikke har faaet den, er det ikke det ærede Medlem Hr. Pinstrup og min Fejl, men Flertallets, som ikke har villet afvente denne Erklæring fra Statskonsulenten. Saa fremsatte det ærede Medlem — det kan jo være, det var en Fortalelse — en ganske overordentlig interessant Udtalelse. Han sagde først, at vort Smør skulde bevare sit gode Renommé i Kraft af sin gode Kvalitet, og det er rigtigt, det skal det, det er det fornemste af det hele. Men saa sagde det ærede Medlem — og det var det morsomme — og ikke ved, at man med Margarine foretager Farvning eller andet Kvaksalveri. Jeg takker det ærede Medlem for denne Udtalelse, thi dermed indrømmer det ærede Medlem altsaa, at Farvning er Kvaksalveri, og jeg vil da haabe, at det ærede Medlems Udtalelse kan gøre nogen Virkning overfor de danske Husmødre, saa at de kan faa Øjnene op for, hvad Farvning i Virkeligheden er. Og det ærede Medlem maa tillade mig at mene, at denne Sag har to Sider, som jeg Gang paa Gang har gjort opmærksom paa: ikke alene Faren for det danske Smør, men ogsaa Faren for, at Husmødrene skal blive narret. I denne Forbindelse er selvfølgelig Smørrets Renommé det ene afgørende. Man kan nu en Gang ikke forvare sig imod, at Konkurrenter anvender mindre fine Midler, og det ærede Medlem kan være forvisset om, at i samme Øjeblik, dette Lovforslag er blevet til Lov, vil Konkurrenterne benytte alle til Raadighed staaende Midler for at komme det danske Smør til Livs paa Verdensmarkedet. Hvis det ærede Medlem mener at kunne paatage sig Ansvaret for, at det skal gaa det danske Smør ilde, bliver Sagen jo en anden, men jeg tillader mig at mene, at det ærede Medlem ikke kan paatage sig et saadant Ansvar.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre. Naar den højtærede Minister vil lægge mig Udtrykket „letsindig“ i Munden, beror det paa en Misforstaaelse. Jeg talte om, at

Flertallet havde taget sig denne Sag overordentlig let, men der er jo et meget stort og betydeligt Spring fra at tage sig en Sag let og til at være letsindig, hvilket jeg antager den højtærede Minister ogsaa ved nærmere Overvejelse vil erkende.

Jeg skal slutte med endnu en Gang meget indtrængende at henstille til dette høje Tings Medlemmer at overveje, om man virkelig tør gaa til en Bestemmelse som den af Flertallet foreslaaede, naar den kan faa den skadelige Virkning for vor største Eksportartikel, som Mindretallet mener, den kan faa. Mindretallet maa hævde, at man ikke har skaffet de Oplysninger, som man havde kunnet faa, hvis man vilde have ventet nogle faa Dage med at afgive den Betænkning, som vi fra Mindretallets Side aldeles ikke kan indse det hastede saa forskrækkeligt at faa frem.

Mads Larsen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Ulrich, fordi han har gjort sig den Ulejlighed at undersøge mit Standpunkt i 1906 og har set, at jeg allerede paa det Tidspunkt, hvad jeg ikke længere erindrer, stod paa det fremskredne Standpunkt, som efterhaanden flere og flere kommer til. Det ærede Medlem paaviste, hvorledes Statskonsulent Faber havde været under Udviklings Lov, og hvorledes stadig flere og flere, ogsaa af Landbrugets specielle Talsmænd, havde sluttet sig til den samme mere moderne Opfattelse, efter at de havde set, i hvilken Grad der blev truffet Forholdsregler, Indførelse af „Iurmærket“ o. s. v. til Sikring af vort Smørs Renommé i England. Jeg har fuld Fortrøstning til, at efterhaanden vil stadig flere i vort Folk finde over til dette rigtige og forsvarlige Standpunkt, men kun ikke det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Nu har den højtærede Formand sagt, at jeg ikke maa bruge den Betegnelse, jeg brugte før. Jeg beder da om Undskyldning, fordi jeg har brugt den, men jeg synes ellers, at den vilde have passet fortræffeligt paa de ærede Medlemmer.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup bemærkede, at Hr. Fabers Udtalelser kun var en Mening, der blev fremsat. Det var imidlertid en Mening, der var støttet paa Forholdene, som de er i England, hvor vi skal sælge vort Smør, og hvor det drejer sig om at bevare vort Renommé. Saa talte det ærede Medlem om, at jeg tog fejl, naar jeg talte om Landboforeningerne, men det var det